

Λόγος στην κατάθεση και προσκύνηση της Τιμίας Ζώνης (1ο Μέρος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Λόγος στην κατάθεση και προσκύνηση της σεπτής και Τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας

«Δοδοξασμένα έλαλήθη περί σου η Πόλις του Θεού» μας έψαλλε ο Προφήτης και Βασιλέας Δαβίδ διά του Αγίου Πνεύματος. Πραγματικά φανερώνοντας, Πόλη του Μεγάλου Βασιλέα, εκείνη για την οποία ειπώθηκαν πολλά λαμπρά, έπαινοι και ύμνοι. Μα ποια άραγε να είναι αυτή η Πόλη; Μου φαίνεται να το λέει αυτό ο θεός Δαβίδ σαφέστατα και αναμφίβολα γι' αυτήν την πραγματικά εκλεγμένη και ανώτερη από όλες τις άλλες· όχι ότι είναι υπερτέρα οικοδομημάτων, αλλ' ούτε ψηλότερη από τους πιο ψηλούς λόφους και όρη της γης. Είναι ψηλότερη λόγω των μεγάλων ενθέων αρετών και υπερέχει στην καθαρότητα αυτή η υπέραγνη και υπεράμωμη Θεοτόκος. Σ' αυτήν κατοίκησε ο Βασιλεύς των βασιλευόντων και Κύριος των κυριευόντων καλύτερα δε θα λέγαμε, σύμφωνα με τον θείον Απόστολο, ότι κατοίκησε σ' αυτήν όλο «το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς».

[agia-zoni](#)

Η Δέσποινα Θεοτόκος είναι η πραγματικά δοξασμένη πόλη του Θεού. Αυτή είναι η νοητή Σιών. Γι' αυτήν νομίζω μίλησε προφητικά ο Δαβίδ. Εάν δε κάποιος θελήσει να ονομάσει και το ναό της δοξασμένη πόλη δεν θα ήταν μακριά από την αλήθεια. Εάν διασώζονται στη μνήμη των πολλών και για πολύ χρόνο τα ονόματα αυτών που είναι χαραγμένα πάνω στις πλάκες των τάφων και εάν υψώνονται στήλες και μνημεία μέχρι σήμερα γι' ανθρώπους, που δεν είναι δίκαιο ούτε τα ονόματά τους να προφέρουμε, αν και υπάρχει η φήμη τους ανάμεσα στους αφελέστερους τί πρέπει να πούμε για τη δοξασμένη από τον Θεό και Πανύμνητη Κόρη, την Πανάχραντη και Παναμώμητη Θεοτόκο; Διότι αν αυτή υπήρξε έμψυχη πόλη του βασιλέα Χριστού, δίκαια και ο πανάγιος ναός της που εορτάζομε τα εγκαίνια και την κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της σήμερα, είναι και ονομάζεται και αυτός πόλη δοξασμένη του Θεού. Πόλη, η οποία δεν καταγράφει τα ονόματα των υπηκόων της που ανήκουν σε βασιλέα θνητό και επίγειο, αλλά στον ουράνιο Βασιλέα, ο οποίος τους παραπέμπει στην αιώνια ζωή και χαρίζει σε όσους τον ακολουθούν, τη

Βασιλείαν Του.

Τίμιοι και ευσεβείς ακροατές, όταν ακούτε για τα σημερινά εγκαίνια μη πηγαίνει το μυαλό σας σε νεόκτιστες οικοδομές και κατασκευές χτισμάτων που μόλις τελείωσαν, άλλα στα πνευματικά εγκαίνια, κατά τα οποία ο εσωτερικός μας άνθρωπος, βγάζει το παλαιό και σχισμένο ένδυμα της αμαρτίας φορώντας το καινούριο ένδυμα της ευσέβειας και ζει τη νέα ζωή του Χριστού. Με αυτά τα εγκαίνια χαίρεται και η Πανάμωμη Θεοτόκος. Έχοντας τις κατάλληλες αρετές και ζώντας τη νέα κατά Θεό ζωή μας εντρυφήσουμε με καθαρότητα στα καθάρια εγκαίνια της καθαρής και Αγνής. Και σαν να βρίσκεται παρούσα μας πλησιάσουμε στο σεβάσμιο ναό της βάζοντας σε τάξη όλα τα νοήματα και τις πράξεις μας και όλα να τα μεταβάλλουμε προς το καλύτερο. Να μη κάνουμε κάτι ανάξιο της ημέρας των εγκαινίων, όπως λέγει η Γραφή, ούτε στο περπάτημά μας, ούτε στο γέλιο μας· αλλά ούτε ο στολισμός των ενδυμάτων να δείχνει απρέπεια. Και τί λέγω; Όχι μόνον αυτά αλλά και αυτές τις σκέψεις μας να τακτοποιήσουμε. Σε όλα αυτά να προπορεύεται η ελεημοσύνη, με την οποίαν ο Θεός ευαρεστείται και αναπαύεται, ώστε να εορτάσουμε ανανεωμένοι στη ψυχή και το σώμα την ημέρα των εγκαινίων του Ναού της Παναχράντου κατά σάρκα Μητέρας του Θεού ημών.

Εορτάζεται λοιπόν από εμάς σήμερα η Κατάθεση και προσκύνηση της Τιμίας Ζώνης της Δέσποινάς μας Θεοτόκου. Της Ζώνης εκείνης, που τύλιξε το πανάγιο σώμα και σκέπασε αυτόν τον κρυπτόμενο Θεό στην κοιλιά της. Της Ζώνης εκείνης, που ωραία και σεμνά στόλιζε την κιβωτόν του Θεού, δηλαδή την Μαρία. Εκείνης της Ζώνης, η οποία πολλές φορές βρεχόταν από τις καθαρές σταλαγματιές του γάλακτος της Πανάχραντης Θεοτόκου. Και κανένας από τους μεμψίμοιρους να μη θεωρήσει ανάρμοστο που θα μιλήσουμε και θα υμνήσουμε τα άψυχα, όπως είναι η Τιμία Ζώνη, σαν έμψυχα.

Όταν κάποιος αγγείο έλθει για λίγο σε επαφή με ευωδιαστό μύρο και όταν ακόμη αδειάσει, ξέρουμε ότι κρατά την ευωδία για πολύ καιρό. Τί θα μπορούσε να πει κάποιος για τη Ζώνη, που περιτύλιγε το καθαρώτατο και παναμώμητο σώμα της Θεοτόκου, που ήταν πραγματικά ακένωτο και θείο μύρο; Δεν θα διατηρούσε αιωνίως την ευωδία των ιαμάτων και θα γέμιζε με αυτήν όσους θα την πλησίαζαν με πίστη και πόθο; Όχι ευωδία γάλακτος, αλλά ευωδία θεία και πανσεβάσμια· ευωδία που γρήγορα απομακρύνει τα πάθη της ψυχής και του σώματος. Και αν το άψυχο αγγείο, όπως είπαμε, που ήλθε σε επαφή με το άψυχο μύρο, παίρνει από την ποιότητά του, τι θα πούμε, για τη Ζώνη, που ακούμπησε την έμψυχη κατοικία του Θεού Λόγου, δηλαδή τη Θεοτόκο; Δεν πρέπει να τρέξουμε; Δεν πρέπει να προσκυνήσουμε; Δεν πρέπει να ζητήσουμε απ' αυτήν την ολοκληρωτική κάθαρση της ψυχής και του σώματος; Δεν πρέπει να μιλήσουμε μαζί της σαν να είναι ζωντανή και να της προσφέρουμε δοξολογικούς ύμνους; Αυτό ας κάνουμε τώρα.

Ω Ζώνη, που περιέζωσες την Πηγήν της ζωής και παρέχεις αιώνια ζωή σ' όσους σε τιμούν.

Ω Ζώνη, που πάντοτε χαρίζεις σ' όσους προσέρχονταν σε σένα τη νέκρωση των παθών, ανδρεία και δύναμη για την πραγματοποίηση των αρετών.

Ω Ζώνη, που αναστέλλεις και δυναμώνεις την ασθένεια της φύσεώς μας και εμποδίζεις τους αοράτους και ορατούς εχθρούς μας. Και δεν είναι άξιον θαυμασμού. Διότι όταν δοξάζεται η Μητέρα και ο Υιός που την αγαπά χαίρεται. Αλλά υπακούοντας στο νόμο της φύσεως, αν και τα πράγματα είναι υπερφυσικά, στη Μητέρα θα αφιερώσουμε το εγκώμιο. Και δεν θα το απορρίψει ο υπεράγαθος Κύριος. Γιατί όπως αληθινά θέλησε να γεννηθεί ως άνθρωπος από αυτήν και δέχθηκε να ονομάζεται Υιός της θα δεχθεί ο πολυεύσπλαχνος την ανθρώπινη τόλμην του εγκωμίου.

Ω Ζώνη σεπτή, δώσε τον αγιασμό, τη θεραπεία, τη συγχώρηση, την υγεία σε μας που ήλθαμε με πίστη και πόθο να προσκυνήσουμε τον σεβάσμιο ναό σου.

Ω Ζώνη σεπτή, που περικυκλώνεις και φρουρείς τη πόλη και τον λαό σου και τον διασώζεις από κάθε βαρβαρική επιδρομή.

Ω Ζώνη τιμία, που περιτύλιξες τον Θεόν Λόγον, που βρισκόταν στη κοιλία της Παρθένου, και που απ' εκεί γέμισε με την ευλογία των ιαμάτων, που τώρα σκορπίζονται σε μας.

Ω Ζώνη φαιδρά, που πλησίασες με σεβασμό το υπέρσεμνο σώμα της άφθαρτης Μητέρας του Θεού, και από εκεί ντύθηκες την αφθαρσία αν και παρέμεινες άφθαρτη, όπως φανερώνει ο αληθινός λόγος που έφθασε μέχρι σε μας.

[Συνεχίζεται]